

4

duben
2009

Košířský farní list

Duben

VELIKONOČNÍ TRIDUUM

Největší tajemství vykopení lidstva slaví církev každoročně od večerní mše na památku Večeře Páně na Zelený čtvrtek až do nešpor neděle Zmrtvýchvstání Páně. Toto časové rozmezí se vhodně nazývá triduum ukřižovaného, pohřbeného a vzkříšeného Pána; říká se mu také velikonoční triduum, protože se v něm zpřítomňuje a koná velikonoční tajemství, to je přechod Páně z tohoto světa k Otci.

(Kongregace pro bohoslužbu a svátosti: oběžník: Příprava na velikonoční svátky a jejich slavení, čl. 38)

ZELENÝ ČTVRTEK

TRVALÝ ODKAZ

Když se někdo loučí se svými drahými přáteli, chce jim ještě v posledních chvílích života věnovat nějaký vzácný dar, který si připravil až pro tuto příležitost. Může také jít o nějaké závažné sdělení, myšlenku, která se má trvale vrýt do jejich srdcí.

Když se Pán Ježíš loučil se svými učedníky počínal si podobně. Věnoval jim obojí - dar i slovo.

Tím darem nebyla nějaká drahocenná věc, která by se potom vystavila v nějakém světovém muzeu a lidé ze všech končin země by se tam mohli za vzácným pokladem vypravit. Nešlo také jen o slovo, myšlenku, řeč na rozloučenou, která by se slavnostně předčítala při mimořádné příležitosti. Boží láska je vynalézavější.

Apoštol Pavel svědčí o této vynalézavosti nejstarší zprávou o ustanovení eucharistie, jak ji sám přijal a jak o ní učil: „ Pán Ježíš právě tu noc, kdy byl zrazen, vzal chléb, vzdal díky, rozlámal ho a řekl: 'Toto je moje tělo, které se za vás (vydává). To číňte na mou památku.' Podobně vzal po večeři i kalich a řekl: 'Tento kalich je nová smlouva, potvrzená mou krví. Kdykoli z něho budete pít, číňte to na mou památku.'

(1 Kor 23-26)

Pán Ježíš tedy nezanechává svým milovaným jen něco, ale SEBE SAMA, ve způsobách chleba a vína chce přicházet, být stále zpřítomňován prostřednictvím slov, která k tomu stanovil. Stalo se tak před Jeho utrpením – „právě tu noc, kdy byl zrazen“, aby se tím vyjádřila jasná souvislost s Obětí, která se bude nekrvavě zpřítomňovat při každém pozdějším slavení Večeře Páně.

Dnešní večerní mše svatá se kromě obřadu mytí nohou nijak zvlášť neliší od jiného slavení eucharistie. Je však jednou v roce zvláštní svým zaměřením na začátek, původ a zdroj veškerého eucharistického života. Máme si výrazněji uvědomit kdy a jak to podivuhodné dění začalo. S vděčností, úžasem a láskou vnímat, jak se projevila Boží dobrotivost a moudrost.

VELKÝ PÁTEK

SÍLA MLČENÍ

I ticho má v bohoslužbě velký význam. Nejen slova a gesta, nejen různé materiální prostředky jako je voda, oheň, kouř kadidla, posvátná roucha a nádoby, ale i chvíle mlčení mají svou nesmírnou výmluvnost.

V bohoslužbě Velkého pátku to platí zvláště o úvodní tiché prostraci kněze a ministrantů a potom také o zmlknutí všech účastníků liturgie během pašijí bezprostředně po zprávě o Kristově skonu.

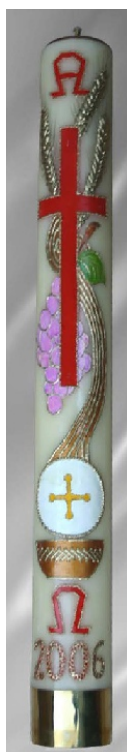
Pokud nejsme otupělí a cyničtí, pak se nás v hloubi srdce dotýká smrt každého člověka, zvláště toho, který je nám blízký. Na Velký pátek však nezemřel jen jeden z vynikajících a mimořádných lidí, ale na kříži se za nás obětoval Boží Syn, Pán a Spasitel. Nezemřel Bůh. To by odporovalo jeho podstatě, která je neporušitelná. Zemřel však Bohočlověk ve své lidské přirozenosti, díky které nás vykoupil.

Nad touto úžasnou skutečností umlká každý lidský komentář. Mlčíme před tím, co nás přesahuje, poklekáme před tak šokujícím projevem Boží lásky...

VELIKONOČNÍ VIGILIE

NOVÝ ŽIVOT

„A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem.“ (Řím 6,4)

Z plného srdce zpíváme „Aleluja“ – chvalozpěv Boha. Je blízký jinému chvalozpěvu: „Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jako byla na počátku, nyní i vždycky a na věky věků. Amen.“ Věčný Bůh si zaslouží naši stálou chválu. Nelze ji odkládat, čekat na nějakou zvláštní budoucí příležitost. Se zvláštní naléhavostí se můžeme zaměřit na přítomnou chválu, která je připomenuta slovem *nyní* podobně jako je ve velikonoční epistoletě sv. Pavla zdůrazněna výzva pro naši přítomnost: „A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem.“ (Řím 6,4)

Co je příznačné pro nový život toho, který se nechal uchvátit radostnou zvěstí o Kristově vzkříšení? Jakou má mít teď a stále tento jeho život podobu? Nemusí jít o život okázalý, nějak provokativní. Člověk pokračuje dál v každodenním povinnostech, věnuje se stejné činnosti, setkává se stejnými lidmi. V jeho srdci však zní aleluja a sláva Bohu, které motivují jeho myšlenky a jednání. Je pro Boží slávu vnitřně zapálen, i když působí celkem obyčejně a nenápadně. Otcova sláva, která zazářila zvláště vzkříšením Krista, je jeho radostí. Přestal se honit za vlastní slávou a zviditelňováním mezi lidmi, ale hledá a nachází slávu Boží. Je vidoucí, a proto vděčný. Všimá si Boží slávy v docela prostých a obyčejných věcech. Je si vědom toho, že cokoliv dobrého uskuteční, může přispět k podpoře Boží slávy. Zároveň se vyhýbá zlu, které je s Boží slávou v rozporu. Už nechce žít bez důvěrného spojení s Otcem skrze Vzkříšeného Syna v Duchu svatém – nyní i vždycky a na věky věků. Amen. Aleluja.

P.Lohelius

Liturgický kalendář

duben – 2009

5.	neděle	KVĚTNÁ (PAŠIJOVÁ) NEDĚLE
6.	pondělí	PONDĚLÍ SVATÉHO TÝDNE
7.	úterý	ÚTERÝ SVATÉHO TÝDNE
8.	středa	STŘEDA SVATÉHO TÝDNE
9.	čtvrtek	ZELENÝ ČTVRTEK
10.	pátek	VELKÝ PÁTEK
11.	sobota	BÍLÁ SOBOTA
12.	neděle	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
13.-18.		PONDĚLÍ AŽ SOBOTA VELIKONOČNÍHO OKTÁVU
19.	neděle	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)
23.	čtvrtek	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka hlavního patrona pražské arcidiecéze
24.	pátek	Sv. Jiří, mučedníka, Sv. Fidela ze Sigmarinky, kněze a mučedníka
25.	sobota	Svátek sv. Marka, evangelisty
26.	neděle	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
28.	středa	Sv. Petra Chanela, kněze a mučedníka
29.	středa	Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve patronky Evropy
30.	čtvrtek	Sv. Zikmunda, mučedníka; Sv. Pia V., papeže

Oznámení

Farní rada

Pravidelná schůze farní rady (VPKK) bude mimořádně posunuta na pátek 3. dubna 2009 v 18.30 hod. v domečku u kostela Nejsvětější Trojice.

Sobotní katecheze

V sobotu 18. 4. bude v 18,15 hod. ve farním sále u sv. Jana Nep. závěrečná biblická katecheze o životě Pána Ježíše. Další katecheze v měsících květnu a červnu budou tematicky zaměřeny k Roku sv. Pavla.

Farní výprava

Farní výprava na posvátné místo Prahy se uskuteční v neděli 26. dubna do areálu kláštera a kostela benediktinského opatství v Emauzích. Sraz účastníků tam bude v 15.00 hod. před kostelem.

VELIKONOCE V KOŠÍŘÍCH

Květná neděle <i>(5. dubna)</i>	kostel sv. Jana. N. 9,00 Nejsv. Trojice 11,00
Zelený čtvrtek <i>(9. dubna)</i>	kostel sv. Jana N. 17,30
Velký pátek <i>(10. dubna)</i>	Nejsv. Trojice 15,00 křížová cesta kostel sv. Jana N. 17,30
Vigilie Vzkříšení <i>(11. dubna)</i>	kostel sv. Jana.N. 20,00
Boží hod velikonoční <i>(12. dubna)</i>	kostel sv. Jana N. 9,00 Nejsv. Trojice 11,00
Velikonoční pondělí <i>(13. dubna)</i>	kostel sv. Jana N. 9,00 Nejsv. Trojice 11,00

OPRAVA

V minulém farním listě na měsíc březen došlo k nepřesnosti v textu o návštěvě kardinála Vlka v košířské farnosti. Nešlo o „snětí exkomunikace z *neplatně* vysvěcených biskupů – „lefebvristů“, ale *nedovoleně* vysvěcených biskupů – lefebvristů. Jelikož Mons. Lefebvre předal v roce 1988 biskupská svěcení bez „apoštolského mandátu“, následovala *ipso facto* exkomunikace, neboť nikdo nemůže vysvětit biskupa bez papežského svolení.

Samo svěcení však bylo *platné*, i když zároveň *nedovolené*.

Redakce farního listu se čtenářům omlouvá a doufá, že tímto byl problém časté laické záměny termínů *neplatný* a *nedovolený* vysvětlen. Zároveň vítá jakékoliv další upozornění na případné chyby. Errare humanum est.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 13. března 2009 v kostele Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Elena Horáková, Václav Funda, Vít Bobysud, Ondřej Vaněček

Program:

1. Záležitosti kaple Nanebevzetí P. Marie
2. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého
3. Financování oprav kostela Nejsv. Trojice
4. Farní život a obecná rozprava

1. Záležitosti kaple Nanebevzetí P. Marie

Zatékání do sakristie

V pondělí 2. března bylo v sakristii viditelné zatékání vody od stropu po stěně až k podlaze. Zdálo se, že problém je způsoben nečistotami nahromaděnými v úžlabí střechy nad sakristií v místě, kde přiléhá ke stěně lodi a boční lodi. Klempíři místo vyčistili a prohlédli, měli za to, že zatéká náledkem tání zledovatělého sněhu, který se udržel v úžlabí kvůli nevyčištěnému nánosů listů a větví.

O týden později po deštivém počasí se zatékání opakovalo. Klempíři místo opět prohlédli a objevili porušení měděného plechu, které vyspravili.

Bude pokácen strom

Do 31. března bude pokácen jeden ze vzrostlých akátů na pozemku patřícím ke kapli (č. parc. 3980); rozhodlo tak město na základě důkladného dendrologického posudku.

2. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého

Zatékání do kostela

Únorové tání způsobilo zatékání také v kostele sv. Jana Nepomuckého. Mokré skvrny byly patrné v rohu nad kazatelnou. Neprodleným odstraněním ledu tajícího ve žlabu a sněhu ze střechy se zřejmě podařilo minimalizovat promáčení zdiva a poškození výmalby.

Klempíři diagnostikovali v místě u výstupu z věže na střechu sešlapaný plech ve žlabu, takže se v něm držela voda, a porušení letování u odtokového kotlíku svodu, kudy voda vnikala pod krytinu. Z toho důvodu platí od nynějška přísný zákaz stoupání do žlabu pro každého, kdo vstupuje z věže na střechu (bude na to upozorňovat cedule pod žebříkem).

Klempíři přiletovali k prošlapaným plechům měděné pásky, plechy zvedli a pásky přiletovali k okraji střechy tak, že je přidržují. Rovněž opravili letování kotlíku a zběžně zkontrolovali stav krytiny střechy nad chrámovou lodí.

Oprava západního průčelí

Na základě statického posudku byl vypracován projekt a rozpočet celkové rekonstrukce západní stěny kostela, které zatím poslouží jako podklad pro žádost o finanční dotaci na opravu. Podle statika jsou viditelné praskliny v atikách způsobeny „sedáním“ stavby.

3. Financování oprav kostela Nejsv. Trojice

Byla podána žádost o dotaci na MČ Praha 5. Ještě k ní zbývá doplnit několik úředních podkladů.

V dokumentaci k žádosti o příspěvek z havarijního programu ministerstva kultury je třeba ještě nahradit potvrzené podání žádosti o stavební povolení rozhodnutím o něm, až bude k dispozici. Novinkou opravňující k střízlivé naději je skutečnost, že Národní památkový ústav naši žádost doporučil a postoupil ministerstvu kultury.

4. Farní život a obecná rozprava

Proběhla informace a krátká diskuze o budoucích možnostech návštěvnického provozu Malostranského hřbitova (nepočítá se s tím, že by se měl nějak týkat farnosti a kostela).

Květnový farní autobusový výlet dosud nemá napevno stanovené datum a cíl, ale tematicky by se měl vztahovat k „Roku sv. Pavla“. Stále je možné podávat návrhy; lze je sdělit osobně O. Lohelovi, členům výboru SPKK nebo vhodit lísteček do schránky u vstupu do chrámu.

Zapsal Ondřej Vaněček

Sv. Petr Chanel, kněz a mučedník – památka 28. dubna

Tento francouzský světec se narodil r. 1803 v obci Cuet (asi 70 km severně od Lyonu) v rolnické rodině. Místní kněz si povšiml jeho nadání, Petr šel na studie, v 21 letech vstoupil do semináře a r. 1827 byl vysvěcen na kněze. Pak konal pastorační službu ve své diecézi.

Již od dob semináře cítil povolání k misionářské službě. V té době vznikla ve Francii řeholní společnost maristů (Societas Mariae, zkr. S.M.). V jejich programu byla - pod ochranou Panny Marie - výchova mládeže a misie. K nim se Petr v r. 1831 připojil. Vedl pak chlapecký seminář.

V té době Svatá stolice začala organizovat misie v Oceánii a měla v nich působit i Mariina společnost. Po jejím potvrzení r. 1836 papežem Řehořem XVI. složil Petr i další společníci řeholní sliby a ještě téhož roku odjel do misí. Na ostrovech Tahiti a Tonga působili již evangeličtí misionáři a proto se Petr s jedním mladým laickým bratrem vylodili na malém ostrově Futuna, v dnešní francouzské Polynézii, severně od ostrovů Fidži.

Nikdo z domorodců ještě o křesťanství neslyšel. Pomalu a trpělivě se misionáři sžívali s novým prostředím, naučili se domorodý jazyk, pečovali o nemocné a získali si důvěru mnoha, zejména mladších lidí. Petrovi říkali „muž s laskavým srdcem“. To vzbudilo ale nelibost starší generace, která vyvrcholila, když se Petrovým žákem stal i syn kmenového náčelníka. Ten dal pak Petra Chanela, v době, kdy jeho mladší společník byl v jiné části ostrova, zavraždit. Bylo to dne 28. dubna 1841.

V r. 1842 obnovili dva misionáři maristé misii na Futuně a jejich hlásání evangelia bylo neobyčejně úspěšné. Dnes jsou obyvatelé ostrova skoro na 100% katolíci a spolu se sousedním Wallisovým ostrovem mají samostatné biskupství. Od r. 2005 je biskupem Msgr. de Rasilly, marista, který působí v Oceánii od r. 1973.

Petr Chanel byl papežem Lvem XIII prohlášen blahoslaveným v r. 1889 a kanonizován papežem Piem XII v r. 1954. V římském martyrologiu se mimo jiné uvádí: „ Přesto, že musel překonat mnoho překážek, svou vytrvalostí a vynikající mírností dosáhl toho, že se mnozí obrátili na víru, mezi nimi i syn krále, který ho dal usmrtit, a tak z něj učinil prvomučedníka Oceánie..“

Neměli bychom zapomenout, že možná i dnes a včera, ale jistě loni a v minulých deseti létech byli křesťané v misiích v Africe, Indii i jinde pronásledováni a položili své životy. Obracejme se na sv. Petra Chanela, aby i nám vyprosil odvahu a sílu k oběti.

Podle pramenů z Internetu (Cath. Encykl., santiebeati.it, catholica.cz, aj.).

MP

OKÉNKO VÍRY

„VĚŘÍM V ODPUŠTĚNÍ HŘÍCHŮ“

200. Jak jsou odpuštěny hříchy?

První a hlavní svátostí pro odpuštění hříchů je křest. Pro odpuštění hříchů spáchaných po křtu Kristus ustanovil svátost smíření, nazývanou také svátost pokání, již je pokřtěný smiřován s Bohem a církví.

201. Odkud pochází moc církve odpouštět hříchy?

Církev dostala posláním i moc odpouštět hříchy od samého Krista: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou“ (Jan 20,22-23)

„VĚŘÍM VE VZKŘÍŠENÍ TĚLA“

202. Co označuje výraz *tělo* a jaká je jeho důležitost?

Výraz tělo označuje člověka v jeho stavu slabosti a smrtelnosti. „Tělo je stěžejním bodem spásy“ (Tertulián). Vždyť věříme v Boha, stvořitele těla; věříme ve Slovo, jež se stalo tělem, aby vykoupilo tělo; věříme ve vzkříšení těla, dovršení stvoření a vykoupení těla.

203. Co znamená „vzkříšení těla“?

Znamená to, že konečný stav člověka nebude pouze duchová duše oddělená od těla, ale že jednoho dne se vrátí k životu i naše smrtelná těla.

204. Jaký je vztah mezi Kristovým a naším vzkříšením?

Jako Kristus opravdu vstal z mrtvých a žije navždy, tak i nás všechny vzkřísí v poslední den s neporušitelným tělem: „ti, kdo konali dobro, budou vzkříšeni k životu, kdo páchali zlo, budou vzkříšeni k odsouzení“ (Jan 5,29).

205. Co se stane s naším tělem a duší při smrti?

Při smrti dochází k oddělení duše od těla, tělo propadá rozkladu, zatímco nesmrtelná duše jde vstříc Božímu soudu a čeká na opětné spojení s tělem, až vstane proměněné při druhém příchodu Pána. Pochopit, *jak* dojde ke vzkříšení, přesahuje možnosti naší představivosti a našeho rozumu.

206. Co znamená zemřít v Ježíši Kristu?

Znamená to zemřít v Boží milosti, bez smrtelného hříchu. Křesťan může podle Kristova příkladu proměnit svou smrt v úkon poslušnosti a lásky k Otci. „Tohle je jisté: Když jsme s ním umřeli, budeme s ním také žít“ (2 Tim 2,11).

K přemýšlení

"Zdržovat se svatého přijímání jen proto, že nepocítíme sladké útěchy, by bylo asi něco takového, jako kdyby chtěl někdo zemřít hladem proto, že nemá k jídlu sladkosti."

Tělesnému zdraví neprospívají vždy více ty pokrmy, které lahodí jen chuti. Ani svaté přijímání, které je doprovázeno lahodnými pocity, nesmí se pokládat za prospěšnější pro duši.

Obyčejný chléb sytí a dodává novou sílu. Vybraná jídla prospívají jen chuti, ne žaludku. Pravá zbožnost se projevuje živou vírou, silnou nadějí a opravdovou láskou. Obejde se bez něžných slz a citového rozechvění.

Něžné citové rozechvění při pobožnostech je tělesným prožitkem, ne duchovním. Kdo po něm touží, nehledá Boha, nýbrž sebe. Pouze dětem jsou sladkosti velkou pochoutkou. Eucharistie je pokrmem srdce a duše a ne lahůdkou pro chuť a ústa.

Kdo se zranil, hledá ošetření. Nehledí na to, je-li to nemilé, jen když mu to pomáhá. Jak nemoudrým by byl ten, kdo by chtěl užívat jen sladké léky.

dle pramenů Sv. Ignáce z Loyoly

„Marie!“ – „Rabbuni!“

Láska je němá. Ne snad proto,
že by neuměla mluvit,
ale protože mluvit
nepotřebuje.

Láska

je

nemá.

Hovoří

činy.

Hlasitěji nelze promlouvat.

jlm

Ježíš jí řekl: „Proč pláčeš? Koho hledáš?“ V domnění, že je to zahradník, mu odpověděla: „Jestliže tys jej, pane, odnesl, řekni mi, kam jsi ho položil, a já pro něj půjdu.“ Ježíš jí řekl: „Marie“! Obrátila se a zvolala hebrejsky „Rabbuni“, to znamená „Mistře“.

(J 20,15-16)

Hodně velikonoční radosti a hojnost darů a milostí od Vzkříšeného Krista přeje všem košířským farníkům

redakce Farního listu

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, S. Dobeš, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejně